

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۲۰ تیر ۱۴۰۵

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۲۰ تیر ۱۴۰۵

فهرست

- ۱- بستن تنگه هرمز در شرایط جنگی حق ماست
- ۲- افزایش رشد اقتصادی چین بر خلاف رکود جهانی
- ۳- دیدار سفیر چین با اندیشکده های منتخب کشور
- ۴- چالش های منابع پایه در کشاورزی چین
- ۵- بانک جهانی: اقتصاد چین در برابر چالش های جهانی همچنان تاب آور است
- ۶- تداوم رونق بخش لجستیک چین با افزایش تقاضای تولید
- ۷- تولید ربات های انسان نمای چین در سال ۲۰۲۶ از ۱۰۰ هزار دستگاه عبور می کند
- ۸- رونمایی چین از نقشه راه جدید اوج کربن و تسریع گذار سبز
- ۹- ۱۹ بندر سین کیانگ در نیمه اول ۲۰۲۶ به بالاترین رکورد خود رسیدند
- ۱۰- مصرف برق چین رکورد تاریخی زد
- ۱۱- چین صادرات هلیوم را ممنوع کرد

رئیس اتاق ایران و چین در گفت‌وگو با ایلنا:

بستن تنگه هرمز در شرایط جنگی حق ماست

Photo: Kianoosh Mohebian

Iranian Labour News Agency

رئیس اتاق مشترک ایران و چین در مورد حاکمیت ایران بر تنگه هرمز گفت: فارغ از اینکه ایران به کنوانسیون ۱۹۸۲ آبراهه‌های بین‌المللی ملحق نشده است، اما انسداد تنگه هرمز در شرایط جنگی حق ماست.

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک ایران و چین در گفت‌وگو با ایلنا و در پاسخ به این سوال که «آیا اساساً حاکمیت ایران بر تنگه هرمز باید برای سایر کشورها الزام‌آور باشد؟» گفت: این موضوع یک بحث حقوقی پیچیده است و طبق نظر حقوقدانان دو نظر راجع به آبراهه‌های بین‌المللی وجود دارد. البته به نظر می‌آید که ما هم پذیرفته‌ایم که تنگه هرمز یک آبراهه بین‌المللی است و ما نمی‌توانیم مانع عبور کشتی‌های تجاری شویم یا عوارضی تحت عنوان «عوارض عبور» بگیریم، چون چنین اتفاقی صرفاً در کانال‌هایی می‌افتد که ساخته دست بشر است.

ایران به کنوانسیون ۱۹۸۲ آبراهه‌های بین‌المللی ملحق نشده است

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین با اشاره به کنوانسیون بین‌المللی ناظر بر حقوق دریاهای، گفت: ایران به کنوانسیون ۱۹۸۲ مربوط به آبراهه‌های بین‌المللی ملحق نشده است؛ اما تلویحاً در همین تفاهم‌نامه‌ها و رفتارهای اخیرش، به نوعی هزینه خدمات از کشتی‌ها دریافت می‌کند نه عوارض عبور.

حریری افزود: این به این معناست که ما می‌گوییم تنگه هرمز را امن نگه می‌داریم، لایروبی می‌کنیم و بحث‌های محیط زیستی را رعایت می‌کنیم و مسیر را برای عبور کشتی‌ها امن نگه می‌داریم و پولی که دریافت می‌کنیم حق و هزینه خدماتی است که انجام می‌دهیم.

ابهام در تردد کشتی‌های تجاری از تنگه هرمز

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین با اشاره به اینکه تنگه هرمز متعلق به آب‌های سرزمینی ایران است، گفت: از نظر سرزمینی، بخش عمده این آبراهه متعلق به ایران و جزو آب‌های سرزمینی ایران است و هیچ شکی در آن نیست و کسی هم تعرضی به این موضوع ندارد.

به گفته حریری، موضوعی که در حال حاضر مورد مناقشه است، این است که آیا کسی می‌تواند از این تنگه رد شود یا خیر. به هر حال در تفاهم‌نامه‌ای که بین ایران و آمریکا امضا شد (که ظاهراً فاتحه آن خوانده شده) به نوعی به اعمال حاکمیت و مدیریت ایران بر این تنگه اشاره شده است؛ منتها، چون خیلی صریح نیست تفاسیر مختلف داشته است.

وی افزود: یعنی تفسیر آمریکا این است که کشتی‌های تجاری می‌توانند از تنگه هرمز عبور کنند و ایران نمی‌تواند مانع عبور کسی شود.

انسداد تنگه هرمز در شرایط جنگی حق ماست

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین گفت: البته قانوناً ما می‌توانیم مانع عبور کشتی‌های جنگی از این تنگه شویم، زیرا بخش عمده این تنگه جزو سرزمین ماست؛ البته گفتنی است که کنوانسیون آبراهه‌های بین‌المللی راجع به کشتی‌های تجاری است.

حریری افزود: تفسیر ما نیز این است که باید کشتی‌های تجاری تنها از این مسیری که ما می‌گوییم رد شوند البته عمان هم مدعی است که ما با آنها توافق کرده‌ایم که از مسیر عمان هم بتوانند گذر کنند.

وی افزود: اما موضوع عبور از تنگه هرمز براساس توافق است؛ وگرنه در شرایط جنگی مثل دفعه قبل که آن را مسدود کردیم، می‌توانیم دوباره مسدود کنیم، زیرا اگر منطقه جنگی باشد، آنگاه حق ماست که منطقه جنگی را مسدود کنیم و اصولاً اگر ما هم آن را مسدود نکنیم، هیچ شرکت بیمه کشتیرانی و هیچ صاحب کشتی به دلیل ناامنی‌های موجود در منطقه، چنین ریسکی را برای خود قبول نمی‌کند که از تنگه هرمز عبور کند.

ارزش تنگه هرمز زمانی است که آبراهه بین‌المللی باشد

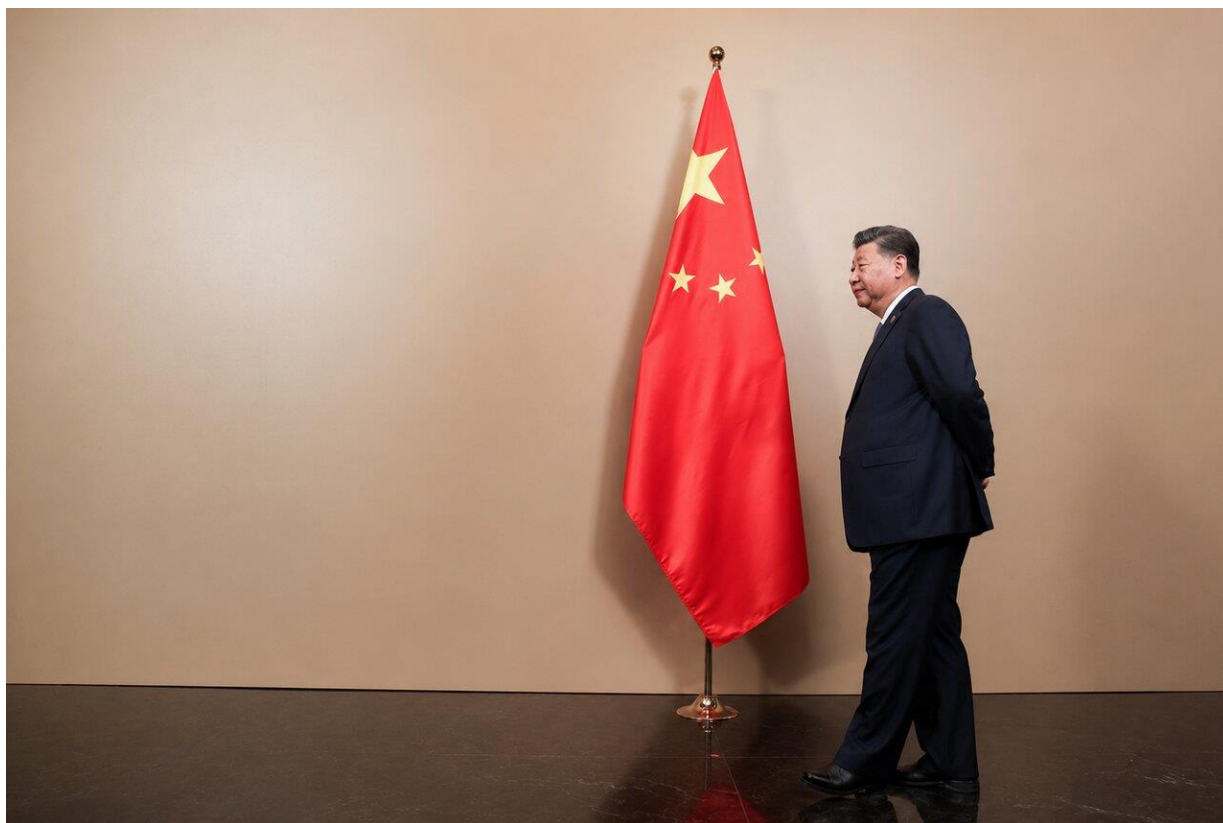
رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین با اشاره به اهمیت استراتژیک تنگه هرمز، گفت: ارزش تنگه هرمز برای ما به عنوان کار بلندمدت این است که اینجا آبراهه بین‌المللی باشد و کشتی‌ها از آن عبور کنند، زیرا اگر کشتی‌های تجاری از آن عبور نکنند و هر کسی راه جایگزینی پیدا کند، دیگر بستن آن ارزشی ندارد. همان طور که در مورد نفتکش‌ها مشاهده می‌کنیم که با مسیرهایی که با خط لوله ایجاد می‌کنند، راه جایگزین پیدا کرده‌اند.

حریری تأکید کرد: هرچقدر اهمیت راهبردی تنگه هرمز را کم کنیم به ضرر ما هم هست، زیرا تنگه هرمز زمانی ارزش دارد که کشتی‌ها مجبور باشند از اینجا عبور کنند یا بهترین انتخابشان، عبور از تنگه هرمز باشد.

ایلنا

افزایش رشد اقتصادی چین بر خلاف رکود جهانی

در تازه‌ترین گزارش چشم‌انداز اقتصاد جهان که توسط صندوق بین‌المللی پول منتشر شد، یک تغییر دوگانه‌ی جلب‌توجه‌کننده رخ داده است کاهش برآورد رشد جهانی در کنار افزایش برآورد رشد چین.

به گزارش همشهری آنلاین، این گزارش که در فضای پرتنش ژئوپلیتیک و التهاب بازارهای انرژی تهیه شده، نشان‌دهنده‌ی نگاه واقع‌بینانه‌ی نهادهای بین‌المللی به آینده‌ی اقتصاد جهان است.

صندوق بین‌المللی پول در جدیدترین به‌روزرسانی خود، رشد اقتصاد جهانی در سال ۲۰۲۶ را ۳,۰ درصد برآورد کرده است که نسبت به پیش‌بینی آوریل سال جاری ۰,۱ درصد کمتر شده است.

به اعتقاد کارشناسان ادامه تنش‌های ژئوپلیتیکی به‌ویژه در خاورمیانه که زنجیره‌های تأمین انرژی را مختل کرده است، افزایش تورم جهانی که پیش‌بینی می‌شود امسال به ۴,۷ درصد برسد و کاهش رشد تجارت جهانی از ۵ درصد در سال ۲۰۲۵ به ۳,۵ درصد در سال جاری از عوامل کاهش رشد اقتصادی جهان است.

در این میان، کشورهای پیشرفته با رشد ۱,۷ درصد و اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه با رشد ۳,۸ درصدی، هر دو کاهش نسبی را تجربه می‌کنند.

چین؛ استثنای مثبت در میان اقتصادهای بزرگ

برخلاف روند نزولی اکثر کشورها، صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی رشد اقتصاد چین را ۰,۲ درصد افزایش داد و به ۴,۶ درصد رساند. این تنها افزایش مثبت در میان اقتصادهای بزرگ جهان محسوب می‌شود.

گزارش صندوق بین‌المللی پول، اعلام کرده است رشد چشمگیر تولیدات با فناوری بالا (افزایش ۱۵,۱ درصدی در اردیبهشت‌ماه نسبت به سال قبل)، ادامه رشد صادرات با وجود رکود تجارت جهانی و سرمایه‌گذاری عمومی در زیرساخت‌های نوین و حمایت از صنایع سبز از جمله دلایل رشد اقتصاد چین است.

واکنش رسانه‌های جهانی و تحلیلگران

رسانه‌های بین‌المللی به‌طور گسترده به این گزارش واکنش نشان داده‌اند. خبرگزاری رویترز در این باره نوشت: پیش‌بینی بالاتر برای چین، نشان می‌دهد که سیاست‌های حمایتی این کشور در بخش تولید پیشرفته جواب داده است. بلومبرگ نیز گزارش داد که هوش مصنوعی و صنایع دیجیتال، پناهگاه جدید سرمایه‌گذاران در برابر ریسک‌های ژئوپلیتیک شده‌اند.

همچنین فایننشال تایمز تأکید کرد که گزارش صندوق بین‌المللی پول روایت اقتصاد جهانی را از سقوط چین به تثبیت چین تغییر داده است.

همشهری آنلاین

دیدار سفیر چین با اندیشکده های منتخب کشور

مراسم دیدار «زونگ پيو» سفیر چین با اندیشکده های منتخب کشور برگزار شد.

به گزارش خبرنگار مهر، مراسم دیدار «زونگ پيو» سفیر چین با اندیشکده های منتخب کشور برگزار شد.

از ابتدای این مراسم سایت چینی خانه اندیشه ورزان توسط سفیر چین در ایران افتتاح گردید.

سفیر چین در ایران در ادامه این نشست گفت: چین پانزدهمین برنامه توسعه خود را تنظیم کرده است. سرعت رشد اقتصادی چین در سالهای ۲۰۲۴-۲۰۲۵ به ۵ درصد رسیده است.

وی ادامه داد: صنایع جدیدی در چین در حال شکل گیری هستند. در تهران بیش از دوسال است که مشغول کار هستم و اتوبوس های برقی چین را در خیابان ها می بینم.

وی افزود: در سالهای اخیر رئیس جمهور ابتکارات مهمی را مطرح کردند که مورد استقبال جامعه بین المللی قرار گرفته است. همواره به اصول انصاف و عدالت دعوت میکنیم و تلاش میکنیم نظم بین المللی را بر اساس اصول منشور سازمان ملل متحد حفظ کنیم. وی گفت: اشفتهگی در خاورمیانه بدلیل مداخلات خارجی بیشتر شده است. ما از کشورهای منطقه میخواهیم از طریق سیاسی و دیپلماتیک موضوعات منطقه را حل و فصل کنند.

سفیر چین در ایران بیان کرد: از سال گذشته تا امروز آمریکا و اسرائیل حملات غیرقانونی را علیه ایران انجام دادند. چین همواره از ایران و حاکمیت ارضی آن حمایت میکند. با همه اقداماتی که تنش منطقه ای را تشدید میکند مخالف هستیم. وی گفت: رئیس جمهور چین چهار ابتکار را برای صلح و ثبات خاورمیانه را مطرح کردند. درحالیکه آمریکا واس اییل ایران را بمباران میکرد چین چندین بار کمک های بشر دوستانه را به ایران اهدا کرد و کمک های جدیدی در راه هستند. وی گفت: امسال پنجاه و پنجمین سال تاسیس روابط ایران و چین است. بعد از این جنگ دوستی مردم دو کشور عمیق تر می شود.

مهر

یک کارشناس حوزه کشاورزی توسعه‌ای نوشت، چین از سال ۲۰۰۳ میلادی همواره واردکننده خالص محصولات کشاورزی بوده اما صادرات محصولات کشاورزی در دو دهه گذشته از چین به طور پیوسته در حال رشد است.

یادداشت مهمان - حسین شیرزاد، تحلیلگر و دکترای توسعه کشاورزی: چین به مثابه بزرگترین بازار مواد غذایی جهان تقریباً ۱,۴ میلیارد نفر زندگی می‌کنند و با صدها میلیون کشاورز دارای بزرگترین بخش کشاورزی در جهان است. اگرچه خودکفایی در سیاست غذایی چین نقش اساسی داشته، اما بهره‌وری کشاورزی پایین است، زیرا اکثر مزارع کوچک هستند و برخلاف ایالات متحده آمریکا، چین روستایی هنوز با تسلط مزارع تجاری فاصله زیادی دارد، اگرچه این روند از جریان سیال مطلوبی در حال تکامل بوده است.

قلمرو وسیع کشور شامل سواحل دریایی گسترده، دشت‌ها و دره‌های حاصلخیز، کوه‌های ناهموار و بیابان‌های وسیع است. از زمان شروع اصلاحات اقتصادی گسترده در اواخر دهه ۱۹۷۰، چین شاهد رشد اقتصادی بی‌نظیری بوده است. این امر موجب افزایش چشمگیر درآمد سرانه، کاهش فقر و بهبود در همه ابعاد توسعه انسانی شده است. این کشور همچنین تحول سریع روستایی را تجربه کرده که منجر به مهاجرت گسترده از مناطق روستایی به مراکز شهری شده است. در سال ۱۹۸۱ میلادی ایفاد (IFAD) یکی از اولین اهداکنندگان بین‌المللی بود که عملیات کاهش فقر و افزایش امنیت غذایی و تغذیه در مناطق روستایی در چین را تأمین مالی کرد. از سال ۱۹۸۱، IFAD از ۲۹ برنامه و پروژه در چین به مبلغ کل ۸۶۲,۴ میلیون دلار آمریکا حمایت کرده است که به طور مستقیم از بیش از ۴ میلیون خانوار روستایی بهره‌مند شده است؛ البته (IFAD) همچنان به ایفای نقش منحصربه‌فرد خود در چین از طریق کمک به تلاش‌های کشور برای ریشه‌کنی فقر روستایی ادامه می‌دهد. هدف از برنامه «فرصت‌های استراتژیک کشور» در سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۲۰ در چین کاهش فقر روستایی و توانمندسازی مالکان خرد در مناطق اولویت‌دار برای بهره‌مندی از تحول روستایی و افزایش ظرفیت و فرصت‌های مالکان خرد برای دسترسی به بازارها بود. بخش روستایی، کمون‌های کشاورزی گذشته را که بهره‌وری آن پایین بود، به بخشی مدرن و تجاری تبدیل کرده است.

اصلاحات ارضی چین که منشأ اختلافات زیادی است، همچنان ناقص است. چین مجموعه‌ای از اصلاحات در سیاست زمین را برای بهبود کارایی استفاده از زمین، منطقی کردن تخصیص زمین، بهبود مدیریت زمین و هماهنگ کردن توسعه شهری و روستایی آغاز کرده است. این اصلاحات در «سیاست زمین» اثرات مثبتی بر کاربری زمین‌های شهری-روستایی و همچنین پیامدهای منفی اجتماعی-اقتصادی تغییر کاربری‌ها داشته است.

پیش از سال ۱۹۴۹، مالکیت زمین خصوصی وجود داشت و معاملات زمین بسیار مکرر بود. ثروت یک خانوار به طور مستقیم با مقدار زمینی که در اختیار داشت همبستگی داشت. پس از سال ۱۹۴۹، اصلاحات ارضی (Tu Gai) در تلاش برای کاهش نابرابری اجتماعی با مصادره زمین از ثروتمندان (مالکان) و سپس توزیع مجدد آن بین فقرا آغاز شد. تا سال ۱۹۵۸، تمام زمین‌ها یا در مالکیت دولتی

یا جمعی بودند. زمین شهری دولتی بود در حالی که زمین‌های کشاورزی به استثنای چند مورد در تملک کمون‌ها بود. اصلاح سیاست ارضی پس از ۱۹۷۸ چهره زمین داری چین را تغییر داد. با پیگیری سیاست «دانه برای سبز» (شروع شده در سال ۱۹۹۹) زمین‌های کشاورزی حاشیه‌ای در مناطق حساس زیست محیطی به جنگلداری باز گشتند. به طور کلی سیستم‌های کاربری زمین در چین به تدریج طی دو دهه اخیر تکامل یافته‌اند.

مالکیت خصوصی زمین در چین ممنوع است. سیستم مسئولیت خانگی (HRS) در سال ۱۹۷۹ در مناطق روستایی چین اجرا شد و اساساً تا پایان سال ۱۹۸۳ تکمیل شد. تحت سیستم مسئولیت خانگی فعلی چین (HRS) که در اوایل دهه ۱۹۸۰ آغاز شد، تمام زمین‌های روستایی متعلق به گروه‌های روستایی است که حقوق قراردادی برای قطعات زمین کشاورزی را به خانوارهای واجد شرایط اختصاص می‌دهند. مدت تصدی حقوق قرارداد در سال ۱۹۸۳ معادل ۱۵ سال بود، در سال ۱۹۹۷ به مدت ۳۰ سال و مجدداً ۳۰ سال دیگر (یعنی از سال ۲۰۲۷) در نوزدهمین کنگره حزب چین در سال ۲۰۱۷ تمدید شد. تغییرات شامل پذیرش سیستم اجاره زمین - حقوق استفاده از زمین، مالیات و عوارض استفاده از زمین، حفاظت از زمین‌های کشاورزی، اداره زمین، و مقررات مربوط به بازارهای زمین بود.

اصلاح سیاست زمین در چین موفقیت اولیه را در بهبود کارایی استفاده از زمین، منطقی کردن تخصیص زمین، افزایش حمایت مالی برای تامین زیرساخت‌ها و ایجاد بازارهای زمین به ارمغان آورده است. همچنین توسعه املاک و مستغلات را تقویت کرده و فرصت‌های شغلی ایجاد کرده است. کمبود زمین‌های قابل کشت یکی از ویژگی‌های مشخص کشاورزی چین است. در سال ۲۰۱۵، چین ۱۸,۹ درصد از جمعیت جهان را با فقط ۸,۵ درصد از زمین‌های قابل کشت جهان تغذیه کرد. علاوه بر این، منابع محدود زمین کشاورزی در چین بین ۲۳۱ میلیون خانوار توزیع شده است که در نتیجه به طور متوسط اندازه مزرعه تنها ۰,۹۶ هکتار برای هر خانوار است. پراکنش قطعات و تعدد آنها معضل دیگری در کشاورزی چین به شمار می‌رود. از این‌رو، چین با دو چالش مواجه است:

الف. حفظ کمیت و کیفیت زمین‌های قابل کشت خود در میان شهرنشینی سریع ب. یکپارچه‌سازی زمین برای افزایش بهره‌وری کشاورزی

اصلاحات اخیر ارضی روستایی چین در این دو جنبه پیامدهایی نه تنها برای چین، بلکه برای کل جهان دارد. سیاست «خط قرمز» زمین‌های کشاورزی ناظر بر کمترین حد زمین قابل کشت است که توسط دولت چین در سال ۲۰۰۶ ارزیابی شد. در سال ۲۰۲۰، این میزان حدود ۳۰۰ میلیون هکتار تعیین شد. زمین زراعی پایه، ۲۵۵ میلیون هکتار زمین زراعی تعیین شده که تحت حفاظت شدیدی قرار دارد تا از تغییر ارضی مذکور به کاربری شهری مصون نگه داشته شود. از منظر حقوقی، چین کشور کشاورزی بزرگی است و کشاورزی زیربنای اقتصاد ملی و پیش‌نیاز و تضمین توسعه سایر صنایع است. ساخت نظام حقوقی کشاورزی جایگاه مهمی در ساختار کلی نظام حقوقی کشور دارد. تقویت ساختار نظام حقوقی کشاورزی و تطبیق حاکمیت قانون در زراعت بخش مهمی از استراتژی تطبیق حاکمیت قانون در کشور است. با این حال، قوانین کشاورزی چین از سایر قوانین عقب مانده است. نظام حقوقی کشاورزی کامل نیست و بسیاری از مسائل کشاورزی هنوز فاقد قوانین مرتبط برای تنظیم هستند.

فعالیت چین از واردات تا صادرات

چین از سال ۲۰۰۳ همواره واردکننده خالص محصولات کشاورزی بوده اما صادرات محصولات کشاورزی در دو دهه گذشته به طور پیوسته در حال رشد است. محصولات اولیه مورد استفاده به عنوان نهاده در صنایع غذایی داخلی بر واردات محصولات کشاورزی چین تسلط دارند و بیش از ۴۱ درصد از کل واردات کشاورزی چین را در سال ۲۰۲۰ تشکیل می‌دادند. طی سال‌های (۲۰۰۷-۲۰۱۶) رشد تولیدات کشاورزی در چین به طور متوسط ۲,۸ درصد بود که تقریباً بالاتر از یک‌سوم میانگین جهانی به شمار می‌رود. این امر به دلیل رشد قوی در بهره‌وری کل عوامل تولید (TFP) با ۳,۲ درصد در سال و تقریباً دو برابر میانگین جهانی بوده است. این رشد را می‌توان تا حد زیادی به ادغام مزارع و افزایش مکانیزاسیون تولید نسبت داد.

با این حال، رشد سریع و پایدار در تولیدات کشاورزی فشارهای فزاینده‌ای را بر منابع طبیعی به ویژه بر روی زمین و آب وارد کرده است. این در شدت استفاده از نهاده‌های زراعی اضافی به ویژه برای نیتروژن و فسفر منعکس شده است. کشاورزی همچنان مصرف‌کننده اصلی آب است و ۶۱٫۲ درصد از کل آب مصرفی را به خود اختصاص می‌دهد که بسیار بالاتر از میانگین OECD است. البته تنش آبی در چین نیز بیش از دو برابر میانگین OECD است.

چین اولین کشور در حال توسعه‌ای بود که به هدف توسعه هزاره یعنی کاهش ۵۰ درصدی فقر شدید و گرسنگی دست یافت. همچنین در خط مقدم تلاش‌ها برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار ۲۰۳۰ قرار دارد. رشد اقتصادی مبتنی بر اصلاحات چین و برنامه کاهش فقر ملی با بودجه مناسب، کاهش عمده فقر روستایی را به همراه داشته است. اما با وجود این پیشرفت چشمگیر، چین همچنان با چالش‌های زیادی روبه‌رو است. حدود ۵۶ میلیون نفر هنوز زیر خط فقر زندگی می‌کنند که عمدتاً در مناطق کوهستانی و مرزی دور افتاده در مناطق مرکزی و غربی هستند. اقلیت‌های قومی در این محیط‌های بوم‌شناختی شکننده متمرکز شده‌اند، جایی که آب کمیاب، خاک فقیر و منابع طبیعی اندک است. اما امروزه نوآوری به عنوان مهمترین موتور برای ترویج رشد پایدار بهره‌وری کشاورزی در جمهوری خلق چین در نظر گرفته می‌شود.

نوآوری کشاورزی شامل پیشرفت‌های تکنولوژیکی است که توسعه کشاورزی را قادر می‌کند تا از نهاده‌های مادی جدا شود. همچنین شامل نوآوری در سیستم‌های عملیات تجاری و مدیریت زنجیره ارزش است که امکان ایجاد یک بخش تجاری کشاورزی مدرن را بر اساس عملیات خانگی، به هم پیوسته از طریق همکاری و اتحاد، و پشتیبانی از خدمات سایر بخش‌ها در اقتصاد ملی فراهم می‌کند.

استراتژی توسعه مبتنی بر نوآوری چین نیز نوآوری را به عنوان یک مفهوم گسترده شامل نوآوری علمی و فناوری، نوآوری مدیریت، نوآوری نهادی، نوآوری مدل کسب‌وکار، نوآوری سازمانی و نوآوری فرهنگی تعریف می‌کند. هدف اساسی نوآوری کشاورزی در چین، افزایش قابلیت عرضه محصولات عمده کشاورزی مانند غلات برای تضمین امنیت غذایی بوده است. اسناد سیاستی اخیر در چین مانند سند شماره یک شورای دولتی در سال ۲۰۱۶، نوآوری را به عنوان یکی از مهمترین برنامه‌های سیاست در کشاورزی معرفی می‌کند. اهداف اولیه آن تقویت موتورهای رشد کشاورزی سالم و پایدار و ترویج توسعه کشاورزی پایدار است که نوآورانه، هماهنگ، سبز، باز و مشترک میان ذی‌نفعان و ذی‌مدخلان است.

نوآوری در کشاورزی به نوآوری در اقتصاد ملی هم بستگی دارد، به عنوان مثال، از طریق پیشرفت در فناوری اطلاعات و ارتباطات، بیوتکنولوژی و نانوتکنولوژی، از طریق بازاریابی دانش عمومی و دانش خاص در زمینه‌های دیگر (که برای توسعه و اجرای نوآوری‌های کشاورزی مورد نیاز است) در دسترس هستند و بازیگران اقتصادی و جامعه به طور کلی فرهنگ نوآوری را به اشتراک می‌گذارند. سیستم نوآوری کشاورزی (AIS) در چین به عنوان بخشی از سیستم کلی علم، فناوری و نوآوری ملی عمل می‌کند. این منظومه از طیف وسیعی از بازیگران تشکیل شده است که نوآوری را انکشاف کرده، راهنمایی می‌کنند، تأمین مالی می‌کنند، اجرا می‌کنند، اطلاع‌رسانی می‌کنند و تسهیل می‌کنند. بازیگران کلیدی شامل دولت، موسسات تحقیقاتی عمومی، کالج‌ها و دانشگاه‌ها، شرکت‌ها و سازمان‌های میانی همچنین مزارع خانوادگی، تعاونی‌های کشاورزی، شرکت‌های کشاورزی و صاحبان مشاغل کشاورزی و سایر سازمان‌های مرتبط هستند. هم دولت مرکزی و هم دولت‌های محلی مسئول تدوین، اجرا و مدیریت سیاست‌های مرتبط با نوآوری کشاورزی، توسعه نهادها و زیرساخت‌ها برای حمایت از نوآوری کشاورزی و سرمایه‌گذاری هستند. این دولت‌ها همچنین مستقیماً در فعالیت‌های تحقیق و توسعه و ترویج مشارکت دارند. به عنوان مثال، آنها بودجه تحقیق و توسعه کشاورزی را تأمین می‌کنند. ارائه آموزش و آموزش به منابع انسانی درگیر در سیستم نوآوری کشاورزی، در گسترش و کاربرد نوآوری‌های کشاورزی از طریق خدمات ترویج کشاورزی دولتی و خصوصی مشارکت دارند. ساختار حکومت در سطح استانی و شهری شبیه دولت مرکزی است. دولت‌های محلی بازیگران مهمی در ساختار حاکمیت نوآوری هستند. هم‌تاهای استانی برای همه وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولت مرکزی وجود دارد. کمیسیون‌های علم و فناوری در هر استان، منطقه خودمختار اقلیت و شهرداری ایجاد می‌شود. دولت‌های استانی نقش عمده‌ای در سیاست‌گذاری، اجرا و تأمین مالی تحقیق و توسعه و نوآوری دارند.

نقش کلیدی گروه پیشرو در چین

در چین، گروه پیشرو در آموزش علم و فناوری به مثابه شورای دولتی بر سیستم نوآوری نظارت می‌کند و نقش کلیدی در تصمیم‌گیری برای برنامه‌های اصلی، از جمله هماهنگی وزارتخانه‌ها و آژانس‌های مرتبط در سطح ملی ایفا می‌کند. وزارت علوم و فناوری (MOST) و اداره دولتی مالکیت فکری، سیاست‌های نوآوری تحقیق و توسعه، برای کشاورزی را توسعه می‌دهند. سپس وزارت کشاورزی (MOA)، وزارت منابع آب (MWR) و اداره جنگلداری ایالتی، سیاست تحقیق و توسعه کشاورزی را همراه با مؤسسات تحقیق و توسعه عمومی مرتبط اجرا می‌کنند.

کمیسیون توسعه و اصلاحات ملی (NDRC) و وزارت دارایی (MOF) بودجه عمومی را برای نوآوری و ارتقای فناوری بخش‌های مختلف اقتصادی اختصاص می‌دهند، در این میان، بنیاد ملی علوم طبیعی چین نقش مهمی در تخصیص منابع برای تحقیقات علمی اولویت‌دار ایفا می‌کند. دولت چین همچنین به یارانه کشاورزان ادامه می‌دهد. در سال ۲۰۱۸-۲۰۱۹، چین ۷,۸ میلیارد دلار در سیستم‌های دانش و نوآوری کشاورزی (AKIS) سرمایه‌گذاری کرد. چین حدود ۰,۸ درصد از ارزش افزوده ناخالص کشاورزی (GVA) را سرمایه‌گذاری می‌کنند. بذره‌های بهتری که از هزینه‌های تحقیق و توسعه بیشتر ناشی می‌شوند، معمولاً کود بیشتری نیاز دارند.

نهاده‌های کشاورزی و کمک دولت چین به کشاورزان

متوسط مصرف کود اراضی زیر کشت چین طی سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۲۱ حدود ۵۰۳ کیلوگرم در هکتار بوده است. چین یارانه‌های اصلی خود را در یک طرح واحد ترکیب کرده است که امکان پرداخت مستقیم به کشاورزان را به ازای هر هکتار فراهم می‌کند و در این رابطه معادل ۲۰,۷ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸-۱۹ هزینه کرده است.

در حال حاضر حدود ۷۵۰ میلیارد متر مکعب آب به عنوان پایه‌ای برای برنامه‌ریزی استراتژی آبی کشاورزی در چین بهره‌برداری می‌شود و بر اساس نظام برنامه‌ریزی منطقه‌ای، مناطق مختلف چین در مورد استفاده از آب محلی و توسعه کشاورزی بر اساس سیستم‌های کشت به کار گرفته شده، فناوری زراعی و مهندسی مزرعه تصمیم می‌گیرند.

در سال‌های اخیر، چین در ارائه تسهیلات آبیاری تحت فشار و کم آبیاری در مصرف آب سرمایه‌گذاری کرده است. حدود ۴۸ درصد از زمین‌های آبی در چین دارای سیستم‌های آبیاری میکرو هستند که آب را به طور موثر مصرف می‌کنند. چین همچنین از شرکت‌های خصوصی داخلی و بین‌المللی نیز برای سرمایه‌گذاری در سیستم‌های آبیاری دعوت کرده است به گونه‌ای که طی سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۴، حدود ۲,۳ تریلیون یوان در زیرساخت‌های آبی هزینه شده است.

چین از سال ۲۰۱۹ سیاست «خط قرمز آب» را برای محدود کردن مصرف آب صادر و یک سیستم سختگیرانه تعرفه آب اعمال کرد. برنامه ملی توسعه پایدار کشاورزی (۲۰۱۵-۲۰۳۰) اهداف و مسیرهای توسعه کشاورزی پایدار چین را از نظر حفاظت از منابع طبیعی، بهبود شیوه‌های کشاورزی که محافظ محیط زیست هستند و تمرکز بر کیفیت و کارایی تولید تعیین کرده است. اولویت‌های هدفمند برای مناطق مختلف با در نظر گرفتن ظرفیت تولید کشاورزی، توقف بهره‌برداری از منابع، ویژگی‌های اکولوژیکی و سایر عوامل تعیین می‌شود. کشاورزی چین پس از گذراندن مراحل مختلف توسعه، مرحله توسعه جدیدی از کشاورزی مدرن را با اینترنت اشیا، داده‌های ابری، هوش مصنوعی، پهبادها و انواع گوناگون حسگرها در کنار مهندسی ژنتیک و بیوشیمی کشاورزی پیشرفته آغاز کرده است. ماهیت آن استفاده از فناوری پیشرفته موجود برای تغییر بافتار - ساختار و ماهیت امروزین کشاورزی است، کشاورزی مکانیزه با توجه به پاسخگویی فعالیت‌ها، بهبود قابلیت اطمینان فعالیت‌های عملیاتی، کاهش ریسک و دقت در مدیریت منابع، باعث صرفه‌جویی در نیروی کار و بهبود کارایی تولید، رفاه نیروی کار و مناسبات کارفرمایی شده و این سیاستی است که قرار است تا ۲۰۳۰ ادامه یابد.

بانک جهانی: اقتصاد چین در برابر چالش‌های جهانی همچنان تاب‌آور است

بانک جهانی در جدیدترین گزارش «به‌روزرسانی اقتصادی چین» اعلام کرد رشد اقتصادی این کشور با وجود چالش‌هایی مانند نابرابری میان عرضه و تقاضا و اختلالات جهانی در تأمین انرژی، همچنان از تاب‌آوری برخوردار است.

این گزارش نشان می‌دهد اقتصاد چین در ابتدای سال ۲۰۲۶ از رشد صادرات و سرمایه‌گذاری‌های گسترده در بخش فناوری‌های پیشرفته بهره برده است. همچنین حمایت‌های سیاستی، توسعه فناوری‌های نوین و ایجاد سازوکارهای مقابله با اختلالات زنجیره تأمین انرژی، تا حدی کاهش تقاضای داخلی در سه‌ماهه دوم سال را جبران کرده است.

بانک جهانی اعلام کرد ریسک‌های پیش‌روی چشم‌انداز اقتصادی چین تا حد زیادی متعادل است، هرچند نوسانات احتمالی در بازار جهانی انرژی و قیمت نفت همچنان از عوامل تأثیرگذار بر اقتصاد این کشور به شمار می‌رود.

«تاتیانا روزیتو»، مدیر بخش چین، مغولستان و کره در بانک جهانی، تقویت شبکه‌های حمایت اجتماعی را عاملی مهم برای افزایش مصرف داخلی دانست و گفت گسترش خدمات رفاهی، پوشش بیمه‌ای کارگران غیررسمی و ارائه خدمات بر اساس محل سکونت می‌تواند اعتماد خانوارها را برای افزایش هزینه‌کرد تقویت کند.

این گزارش همچنین تأکید می‌کند گذار چین به اقتصاد کم‌کربن، تقاضا برای مهارت‌های فنی سبز و توانایی‌های دیجیتال و انتقال‌پذیر را افزایش داده و به ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و رشد دستمزدها در این حوزه‌ها کمک کرده است.

به گفته کارشناسان بانک جهانی، آموزش، صدور گواهینامه‌های مهارتی و تقویت حمایت‌های اجتماعی می‌تواند روند این گذار را فراگیرتر و روان‌تر کند.

داده‌های جدید فدراسیون لجستیک و خرید چین نشان می‌دهد بخش لجستیک این کشور در ماه ژوئن ۲۰۲۶ به روند رو به رشد خود ادامه داده و شاخص فعالیت تجاری آن نسبت به ماه قبل افزایش یافته است.

بر اساس این گزارش، شاخص فعالیت تجاری لجستیک چین که یکی از شاخص‌های سنجش پویایی اقتصاد این کشور به شمار می‌رود، در ماه ژوئن به ۵۰,۶ درصد رسید که نسبت به ماه مه ۰,۳ واحد درصد افزایش نشان می‌دهد.

داده‌ها همچنین حاکی از آن است که از میان ۱۲ زیرشاخص این بخش، ۹ شاخص بالاتر از مرز ۵۰ درصد، به‌عنوان مرز رونق و رکود، قرار داشته‌اند. همچنین شاخص حجم فعالیت و شاخص سفارش‌های جدید برای دومین ماه متوالی رشد کرده‌اند.

فدراسیون لجستیک و خرید چین اعلام کرد تقاضای لجستیکی در بخش تولید همچنان روندی باثبات و صعودی دارد و صنایع تجهیزات الکترونیکی و مکانیکی، تجهیزات مخابراتی، تجهیزات حمل‌ونقل و لوازم خانگی کم‌مصرف، بیشترین سهم را در این رشد داشته‌اند.

این گزارش همچنین نشان می‌دهد تقاضای لجستیکی در بخش مصرف نیز در ماه ژوئن در سطح مطلوبی حفظ شده است؛ به‌طوری که افزایش هزینه‌کرد در تعطیلات، به رونق فعالیت‌های تجاری در بخش عمده‌فروشی، زنجیره‌های خرده‌فروشی و سوپرمارکت‌ها کمک کرده است.

تولید ربات‌های انسان‌نمای چین در سال ۲۰۲۶ از ۱۰۰ هزار دستگاه عبور می‌کند

گان شیائوبین، معاون مدیر بخش علوم و فناوری وزارت صنعت و فناوری اطلاعات چین، اعلام کرد انتظار می‌رود تولید ربات‌های انسان‌نمای این کشور در سال جاری میلادی از ۱۰۰ هزار دستگاه عبور کند.

وی روز سه‌شنبه در نشست خبری کنفرانس جهانی هوش مصنوعی ۲۰۲۶ (WAIC) گفت توسعه برنامه‌های کاربردی و شکل‌گیری اکوسیستم هوش مصنوعی در چین، به رشد سریع صنعت رباتیک کمک کرده و نیروی محرکی برای توسعه کیفی این کشور ایجاد می‌کند.

گان افزود نرخ استفاده از کاربردهای هوش مصنوعی در میان شرکت‌های صنعتی چین از ۳۰ درصد فراتر رفته است. او همچنین گفت صندوق سرمایه‌گذاری ملی صنعت هوش مصنوعی چین در حال گسترش فعالیت‌های خود برای جذب سرمایه‌های اجتماعی بیشتر به این حوزه است.

بر اساس اعلام مقام چینی، جدیدترین دستاوردها و نوآوری‌های حوزه هوش مصنوعی در کنفرانس جهانی هوش مصنوعی ۲۰۲۶ که از ۱۷ تا ۲۰ جولای (۲۶ تا ۲۹ تیر) در شانگهای برگزار می‌شود، به نمایش گذاشته خواهد شد.

این رویداد با شعار «همکاری هوش مصنوعی برای آینده‌ای روشن‌تر» در شش بخش اصلی از جمله نشست‌های تخصصی، نمایشگاه‌ها، مراکز رشد نوآوری و تبادل استعدادها برگزار می‌شود. تاکنون بیش از ۱۱۰۰ شرکت برای حضور در این کنفرانس ثبت‌نام کرده‌اند و پیش‌بینی می‌شود بیش از ۳۰۰۰ محصول در آن عرضه شود که بیش از ۳۰۰ مورد از آنها برای نخستین بار در سطح جهان معرفی خواهند شد.

CGTN فارسی

چین طرح اقدام برای اوج کربن را در طول دوره برنامه پنج ساله پانزدهم (۲۰۲۶-۲۰۳۰) منتشر کرده است که نقشه راه کشور را برای رسیدن به اوج انتشار کربن تا سال ۲۰۳۰ ترسیم می‌کند.

این طرح دو هدف اصلی را تا سال ۲۰۳۰ تعیین می‌کند: کاهش انتشار کربن به ازای هر واحد تولید ناخالص داخلی به میزان ۱۷ درصد نسبت به سطوح سال ۲۰۲۵ و افزایش سهم سوخت‌های غیرفسیلی در کل مصرف انرژی به ۲۵ درصد.

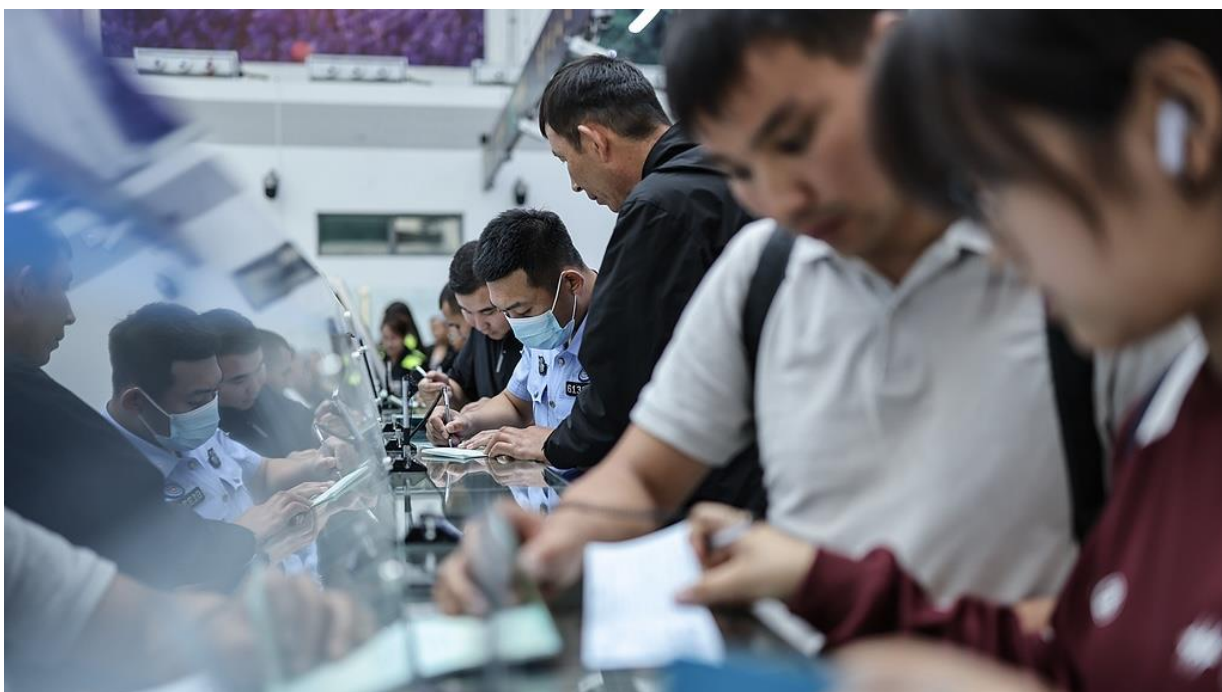
همچنین هدف آن تضمین این است که تمام تقاضای جدید برق با انرژی پاک تأمین شود و این امر تغییر چین به سمت یک سیستم انرژی سبزتر را تقویت می‌کند.

تیان ژیو، مدیر مرکز توسعه پایدار انرژی تحت نظر موسسه تحقیقات انرژی کمیسیون توسعه و اصلاحات ملی (NDRC)، گفت: این طرح امنیت انرژی چین را در بحبوحه عدم قطعیت‌های بازار جهانی انرژی تقویت می‌کند و در عین حال به این کشور کمک می‌کند تا به دورانی وارد شود که انرژی غیرفسیلی به منبع اصلی تأمین تبدیل شود.

این نقشه راه، صنایع سنتی و نوظهور را هدف قرار می‌دهد. این طرح خواستار تسریع ارتقاء مصرف کم کربن در بخش‌های انرژی بر و در عین حال تقویت صنایع سبز جدید است. چین همچنین قصد دارد حدود ۱۰۰ پارک صنعتی بدون کربن در سطح ملی، ۵۰۰ کارخانه بدون کربن و چندین کریدور حمل و نقل بدون کربن بسازد تا موتورهای جدیدی برای رشد پایدار ایجاد کند.

این طرح همچنین تأکید بیشتری بر سبک زندگی کم کربن دارد. این طرح ساختمان‌ها و تأسیسات کم‌مصرف را ترویج می‌دهد، پذیرش وسایل نقلیه با انرژی جدید را گسترش می‌دهد و هدف آن این است که وسایل نقلیه با انرژی نو تا سال ۲۰۳۰ حدود ۳۰ درصد از کل وسایل نقلیه جاده‌ای را تشکیل دهند و گزینه‌های سبزتری را به زندگی روزمره وارد کنند.

۱۹ بندر سین کیانگ در نیمه اول ۲۰۲۶ به بالاترین رکورد خود رسیدند

در منطقه خودمختار اویغور سین کیانگ، ۱۹ بندر در نیمه اول سال ۲۰۲۶ بیش از ۲,۴ میلیون سفر برون مرزی و ۹۴۶۰۰۰ وسیله نقلیه، قطار و هواپیما را ثبت کردند.

این رشد با افزایش خودروهای خودران و گردشگری ورودی، که نسبت به سال قبل ۳۳,۲ درصد افزایش یافته است، تقویت شد. ورود بدون ویزا به خارج از کشور ۳۸ درصد، ورود گردشگران ۲۰ درصد و ظرفیت بارگیری ۲۵ درصد افزایش یافت و بنادر ریلی در رتبه اول کشور قرار گرفتند.

فرودگاه بین‌المللی ارومچی تیانشان تقریباً ۳۴ درصد از پروازهای مسافربری چین و آسیای میانه را مدیریت کرد و سین کیانگ را به عنوان دروازه کلیدی غرب تثبیت کرد.

CGTN

بر اساس اعلام کمیسیون توسعه و اصلاحات چین (NDRC)، بار مصرف برق این کشور در روز جمعه، به رکورد بی‌سابقه ۱,۵۱۸ میلیارد کیلووات رسید.

به گزارش ایسنا، داده‌های کمیسیون ملی توسعه و اصلاحات چین نشان داد رقم ثبت شده، ۱۰ میلیون کیلووات بیشتر از رکورد قبلی است. همچنین چندین منطقه در سطح استانی، از جمله گوانگ‌دونگ، گوانگشی، نینگشیا و گانسو نیز از آغاز فصل تابستان تاکنون بالاترین میزان مصرف برق خود را ثبت کرده‌اند.

این نهاد که مهم‌ترین دستگاه برنامه‌ریزی اقتصادی چین محسوب می‌شود، افزایش چشمگیر مصرف برق در سراسر چین را ناشی از عوامل مختلفی از جمله رشد تقاضای صنعتی به دلیل توسعه سریع صنایع فناوری پیشرفته، خودروهای برقی و تجهیزات رایانشی اعلام کرد.

کمیسیون ملی توسعه و اصلاحات چین افزود: بخش خدمات، از جمله ایستگاه‌های شارژ باتری و خدمات داده اینترنتی نیز در افزایش مصرف برق نقش داشته‌اند. همچنین افزایش استفاده از سیستم‌های تهویه مطبوع به دلیل گرمای تابستان، یکی دیگر از عوامل رشد تقاضای برق بوده است.

این نهاد اعلام کرد: چین در سال‌های اخیر پیشرفت‌های زیادی در توسعه زیرساخت‌های برق داشته است که به این کشور کمک کرد در دوره‌های اوج مصرف، تامین پایدار برق را تضمین کند و از توسعه اقتصادی و اجتماعی و همچنین نیازهای اساسی مردم حمایت کند.

طبق گزارش خبرگزاری شینهوا، بر اساس داده‌های اداره ملی انرژی چین، ظرفیت نصب شده تولید برق این کشور تا پایان ماه مه ۲۰۲۶ به ۴,۰۱ میلیارد کیلووات رسیده است که چین را از نظر ظرفیت تولید برق در رتبه نخست جهان قرار می‌دهد.

چین در واکنش به تنش آفرینی جدید آمریکا در خاورمیانه، روز جمعه ممنوعیت موقت صادرات هلیوم را که گاز حیاتی برای تولید تراشه است، اعلام کرد.

به گزارش ایسنا، تجاوز آمریکایی صهیونی به ایران در اواخر فوریه، به کمبود هلیوم منجر شد و شرکت‌ها را در سراسر جهان از جمله در چین که صنعت هوش مصنوعی به طور فزاینده‌ای برای آموزش و اجرای مدل‌های هوش مصنوعی به تراشه‌های داخلی متکی است، مختل کرد. هلیوم برای مدیریت گرما در تولید نیمه‌رسانا ضروری است.

کوری کامبز، رئیس تحقیقات زنجیره تامین و مواد معدنی حیاتی در شرکت تحقیقات سیاست‌گذاری «تریوپوم چاینا» گفت: «ممنوعیت صادرات هلیوم تلاشی آشکار برای محافظت از عرضه داخلی پس از شعله‌ور شدن مجدد درگیری آمریکا با ایران است. خبر خوب این است که من از هیچ کشوری که به طور خاص به واردات هلیوم از چین وابسته باشد، آگاه نیستم. ممنوعیت صادرات ممکن است تاثیر اندکی بگذارد، اما نباید باعث کمبود یا شوک‌های قیمتی عمده شود».

چین به شدت به هلیوم وارداتی وابسته است. تریوپوم تخمین می‌زند که واردات حدود ۸۵ درصد از نیازهای چین را تامین می‌کند. کامبز گفت: قطر که بیش از نیمی از واردات هلیوم چین را در سال‌های اخیر تامین کرده و یک سوم از عرضه جهانی را تشکیل می‌دهد، صادراتش در طول جنگ علیه ایران مختل شد.

ممنوعیت هلیوم جدیدترین نمونه از تلاش‌های پکن برای جلوگیری از کمبود داخلی مواد حیاتی از طریق محدود کردن صادرات است. این کشور اقدامات مشابهی را در مورد سوخت، کود و اسید سولفوریک اعمال کرده است.

چین هلیوم مازاد صادر می کند

کامبز گفت: شرکت های چینی معمولاً با فروش حجم مازاد به سایر بازارهای آسیایی، مقداری هلیوم صادر کرده اند. با توجه به درگیری های مجدد در خاورمیانه که خطرات عرضه و قیمت های منطقه ای را افزایش می دهد، پکن به دنبال جلوگیری از صادرات هلیوم توسط شرکت های داخلی و تشدید افزایش قیمت های داخلی است.

بر اساس گزارش رویترز، هلیوم از میدان های گاز طبیعی با غلظت های غیرمعمول بالای هلیوم استخراج می شود و نمی توان آن را به سرعت از سایر فرآیندهای صنعتی تولید کرد. در ساخت تراشه، از این گاز برای خنک سازی ویفر، حکاکی پلاسما، رسوب بخار شیمیایی، رسوب لایه اتمی، پشتیبانی لیتوگرافی و تشخیص نشت استفاده می شود.

ایسنا